

Publicerad 2007-05-15 22:48 av SvaldAvEvigheten

Månskenspromenad en vinternatt

Mina sår

Täcker mina underarmar och själ

Som ett slags vridet lapptäcke

Tårarna på kinden

Glittrar vackert i månskenet

Ensam vandrar jag längs gator och gränder

Utan mål eller plan

Bara vandrade

Tills jag helt plötsligt befann mig nere i hamnen

Min spegelbild i det kalla vattnet skrämmar mig

Vem har jag blivit?

Mascaran rinner och kajalen utsmetad

Sätter mig ner, tar av mig skorna

Vad gör jag egentligen?

Låter fötterna snudda vid vattenytan

Så min spegelbild förstörs

Jag orkar inte se på mig själv just nu

Jag reser mig

Tar av mig jackan

Gör ett svanhopp

Kylan får mig att nästan sluta andas

Nu ska jag göra det

Hej då, världen!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SvaldAvEvigheten med Poeter.se id #16304 innehar upphovsrätten